

delo življenje

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ALPINA ŽIRI

LETNIK 25

ŽIRI, JULIJ 1987

40-letnico smo proslavili množično

Najvišje priznanje, kipec Alpine, je prejel Tomaž Košir. Izročil mu ga je predsednik delavskega sveta delovne organizacije Gregorij Pustovrh

Tomaž Košir — od 1. maja 1980 dalje opravlja dela in naloge glavnega direktorja delovne organizacije. V tem času je Alpina dosegla pomembne uspehe, saj je postala ena vodilnih delovnih organizacij obutvene industrije v Jugoslaviji. Tomaž Košir je odigral odločilno vlogo pri vključevanju Alpine v mednarodno delitev dela in pri uveljavljanju blagovne znamke Alpina v svetu. Veliko je prispeval k organizacijski in kadrovski krepitvi delovne organizacije.

S svojim velikim znanjem, doslednostjo in voljo do dela si je pridobil tako zaupanje kolektiva, kot tudi širše družbenopolitične skupnosti.

Predsednik Gospodarske zbornice Slovenije Marko Bulc: »Če dobri konji pravi čas ne dobijo ovsa, da bi spejljali, tudi slabi ne bodo.« To je bil njegov komentar k sedanjim razmeram, ki vlada jo v državi

Gradnja industrijske ceste

Ugotavljamo, da gradnja poteka v skladu z dogovorjenimi roki. Upamo, da bo ob izidu številke ceste dograjena. Gradbeniki SGP PRIMORJE iz Ajdovščine so dokazali, da so strokovnjaki za to delo.

Dolžina odseka »A«, to je ob potoku Račeva, je 210 metrov. Predračunska vrednost za ta dela je okrog 7 starih milijard. Vzporedno s to gradnjo pa gradbeniki gradijo tudi odsek »B«, to je ob potoku RAKULK. Rok za dokončanje obeh odsekov je mesec julij 1987. Skupaj predračunska vrednost za obe deli pa je okrog 15 starih milijard.

Naša ocena je, da bi morali s takimi in podobnimi posegi v kraju nadaljevati še bolj smelo, kljub težavam, ki tarejo gospodarstvo. Le tako bo kraj pridobil na funkcionalnosti in izgledu, česar si verjetno vsi krajani najbolj želimo.

Anton Žibert

1947-1987

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

S slavnostne seje delavskega sveta delovne organizacije Delegati so potrdili tudi predlog priznanj, ki so jih delavci in drugi prejeli na proslavi 4. julija.

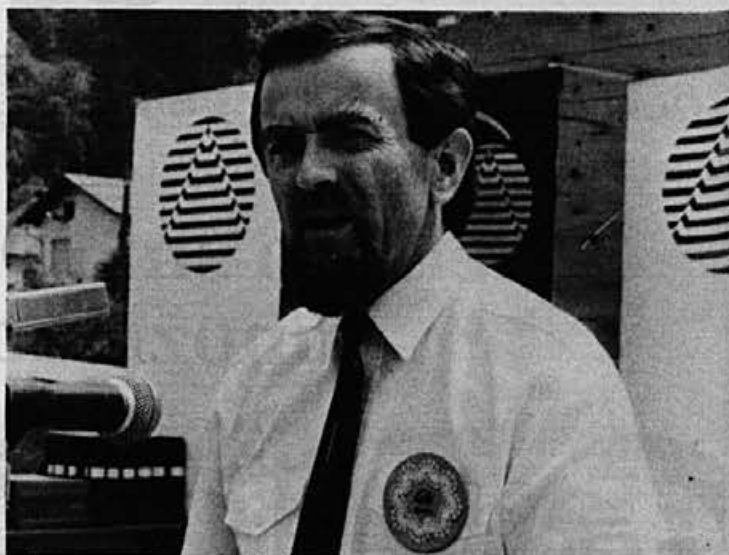

Naši delavci so prihajali iz Žirov in okolice, iz obratov na Colu, v Gorenji vasi, Rovtah in Šentjoštu, iz prodajaln po vsej Jugoslaviji

Prisrčno srečanje z gosti

Glasilno Delo-življenje praznuje letos 25-letnico delovanja. V vsem tem času je prispevalo velik delež k razreševanju težav v delovni organizaciji, pomagalo pri uresničevanju poslovnih ciljev Alpine ter se uveljavilo kot nepogrešljivo sredstvo obveščanja delavcev Alpine, je bilo rečeno v obrazložitvi k priznanju.

NEKAJ POUKAROV IZ GOVORA TOMAŽA KOŠIRJA

Predvsem bom govoril o sedanjem trenutku in naši prihodnji usmeritvi. V našem programu je in bo ostala še vedno modna obutev, kjer moramo doseči najvišjo raven v državi. Vemo, da v Jugoslaviji dela okoli 100 tovarn čevljev, ki letno izdelajo dvakrat toliko obutve, kot je potrebujemo. Torej bodo tudi doma uspeli le najboljši.

Kar zadeva športni program, pa smo še mnogo bolj zahtevni. Obdržati moramo položaj v svetu in ga še okrepiti. Danes vemo, da vsak dvajseti smučar na svetu smuča z Alpininimi čevlji in vsak deseti smučarski tekač teče z našimi čevlji.

Položaj ohranimo lahko le z vrhunsko kvaliteto in vsestransko poslovnostjo. Za to pa je treba že veliko znati. Minili so namreč časi, ko so žirov-

ski starši govorili svojim otrokom: »Če se ne boš učil, boš šel delat v tovarno.« Danes lahko rečem, da je situacija povsem drugačna, da morajo tako delavci v neposredni proizvodnji, kakor tudi v ostalih službah, veliko in vedno več znati. Zato naj se tisti, ki misli drugače, v ta kolektiv ne vključuje.

Naših nalog se moramo še bolj zavedati sedaj, ko so težki časi in v situaciji, ko nam država s svojimi ukrepi nerealnega tečaja dinarja, krade težko prislužene devize in ko prihajamo v sramotno situacijo, da se moramo postavljati v vrsto pred bankami, ki zaradi znane situacije v državi tudi ne plačuje naših računov. Kljub temu mislim, da je to trenutno, da se bodo stvari vendarle izboljšale in zato moramo, ne samo dobro opravljati svoje delo, temveč, da vse svoje ustvarjalne moči usmerimo v razvoj in kakovost našega dela.

Proslavo je začel naš pihalni orkester

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Prejemniki priznanj Alpine na proslavi ob 40-letnici

Delavski svet delovne organizacije je na slavnostni seji, dne 22. 6. 1987 na predlog komisije za odlikovanja in priznanja sprejel sklep, da se dodeli priznanja in odlikovanja naslednjim delavcem:

Grafiko Alpine — kot drugo najvišje priznanje, je prejel tudi uredniški odbor Delo-življenje

Priznanja prejmejo tudi za izredne rezultate na republiškem in zveznem proizvodnem tekmovanju:

Cecilija BOHINC	615 — 3. mesto zvezno tekmovanje
Janez FILIPIČ	617 — 2. mesto rep., 7. zvez. tekmovanje
Mojca MIKLAVČIČ	613 — 1. mesto republ. tekmovanje
Mitar PERIČ	617 — 1. mesto rep. tekmo., 3. mesto zvezno tekmovanje
Marija RUPNIK	613 — 1. mesto rep. tek., 4. mesto zvezno tekmo.

Kipec:

Tomaž KOŠIR

Grafika:

Karel PIVK
Delo-življenje

Plakete:

Marija BIZJAK	odd. 633
Vinko BOGATAJ	641
Alojz BURNIK	617
Francka CAPUDER	613
Drago ČETOJEVIČ	prod. Zagreb II.
Ivana GANTAR	615
Rado JEREB	651
Vinko KAVČIČ	651
Štefan KOPAČ	616
Tone KASTELEC	641
Peter KOSMAČ	502
Milica KOSTELNIK	prod. Osijek
Franc KRANJC	621
Janez MLINAR	616
Janko OBLAK	616
Marija PAJER	615
Franc PEČELIN	304
Nejko PODOBNIK	201
Pero RACA	prod. Travnik
Miro RUPNIK	633
Marija STRLIČ	301
Magda ŠPEH	623
Alfonz ZAJEC	680
Janez ŽAKELJ	611
Nada ŽUST	402

Plakete prejmejo še:

Grega BENEDIK
Godbeno pevsko društvo
Skupina za adaptacije
Tovarna Tatjana Marinić
Vigo Varaždin, obrat Vinica

Priznanja:

Anica BOGATAJ	odd. 616
Dora BOGATAJ	616
Jaka BOGATAJ	621
Janko BOGATAJ	634
Zdenka CINCIC	prod. Zagreb I.
Irma ČIBEJ	616
Hilda DEMŠAR	617
Eva DOLENC	201
Anton DOLINAR	617
Stanko GANTAR	616
Martina GREGORAČ	613
Milka GUZELJ	625
Helena HREN	615
Alojz KARNER	611
Josip KASAIČ	prod. Niš
Bernard KAVČIČ	631
Heron KAVČIČ	617
Stanko KNEŽEVIČ	prod. Rijeka
Draga KOBAL	633
Antonija MLAKAR	624
Milan OBLAK	651
Ana PERKO	615
Marjan PERNEL	641
Marija PODOBNIK	633
Jože PROSEN	614
Zinka TREVEN	701
Jovanka TRIFUNOVIČ	prod. Beograd I.
Joža TROŠT	633
Janez VEHAR	611
Rajko VEHAR	642

KAKO USTVARJAMO

Kaj in koliko smo naredili v prvem polletju 1987

Letni plan znaša 2.203.000 parov obutve, v prvih šestih mesecih pa smo izdelali 1.120.214 parov, kar je sicer dobra polovica proizvodnje. Glede na to, da se dopust koristi pretežno v drugem polletju, bi morali izdelati 1.142.920 parov že do konca junija, kar pomeni, da imamo za okoli 20.000 parov zaostanka; tako smo plan dosegli le 98 %.

Zamujeno v začetku leta, točneje januarja, nismo uspeli nadoknaditi v naslednjih petih mesecih.

Po vrstah obutve so rezultati naslednji:

— ženske lahke obutve smo izdelali 475.092 parov in smo plan dosegli 100,4 %.

— smučarske obutve (pancerjev) vključno s kooperacijo Beneco smo izdelali 196.298 parov, kar pomeni realizacija plana 105,3 %.

— apreski obutev izdelujemo v Rovtah in v Okroglici, skupaj izdelanega 74.449 parov, doseg plana 107,5 %.

— tekaških čevljev smo izdelali 151.016 parov, kar pomeni 87 % doseg plana, vendar so tudi naročila nekoliko manjša, rok izdelave pa se bo lahko ustrezno podaljšal.

— Colorado-čevlji z direktno nalitimi PU podplati so se izdelovali z največjo možno (optimalno) zmogljivostjo, vendar v glavnem po novi tehnologiji; to je zahtevnejša zvrst obutve. Dosegli smo le 87,2 % za šest mesecev postavljenega plana. Vzrok ni bil v neučinkovitosti proizvodnje, temveč v spremembi asortimana, ki ni odvisna od nas, temveč od kupcev naše obutve.

Obutev za surfanje smo izdelali v celoti, in sicer 37.830 parov in tudi presegli plan. Plan pa smo presegli zaradi tega, ker smo obutev izdelovali tik pred prodajno sezono, ko je bilo prvotno že planirano zmanjševanje tovrstne proizvodnje.

Kratek povzetek zasedenosti proizvodnih zmogljivosti je za Alpino v primerjavi z drugimi tovarnami obutve v Jugoslaviji zelo zadovoljiv. Vse proizvodne kapacitete do konca leta imamo razpro-

dane, z izjemo pancrjev, kjer je bila prodaja v izvoz nad pričakovanji in iščemo možnosti proizvodnih zmogljivosti v oddelkih, kjer se ta izdeluje.

Teoretično bi naročila v proizvodnji realizirali pravočasno, če bi lahko tudi delali vse po predvidenem planu. Teorija je v jugoslovanskem gospodarskem sistemu že zdavnaj odpovedala in to se nam maščuje tudi v preskrbovanju proizvodnje z materiali. Poleg večkratnih prekinitev posameznih artiklov v proizvodnji, ki zmanjšuje produktivnost, imamo tudi serije v povprečju manjše, kot pretekla leta. Velikoserijsko proizvodnjo artiklov obutve za množično prodajo so kupci (mislim predvsem na lahko žensko obutev) preselili na Daljni vzhod, kjer izdelujejo obutev z veliko prizadevnostjo in prirojeno spretnostjo, kar v njihovih razmerah visoke produktivnosti, zadovoljive kvalitete in nizkih OD, ustvarja neu-

smiljeno konkurenco nam in še komu.

Če hočemo ostati na svetovnem trgu, nam preostane izdelovati pretežno zahtevnejše, specialne vrste obutve, s točno znanim potrošnikom, kar pa niti slučajno ne omogoča velikih serij, ki smo jih bili vajeni v preteklosti.

Prav nasprotno se nam dogaja na športnih programih. Tu se ne srečujemo s kakršnokoli konkurenco proizvajalcev izven Zahodne Evrope. Tekmujemo s proizvajalci, ki imajo ime na trgu, ki ponujajo kvalitetno obutev, z dooslednim spoštovanjem dobavnih rokov in ostalimi

poslovnimi odnosi do potrošnika. To so pogoji, ki jih moramo spoštovati, si pridobivati točke na svetovnem trgu, pridobimo pa jih le s kvalitetnim izpolnjevanjem vseh obvez do trga (kvaliteta, roki). Tudi, če so na posameznem programu naročila večja, kot je normalna zmogljivost, je to lažje premostiti, kot pa ostati brez naročil, kar spoznava večje število čevljarskih tovarn v Jugoslaviji.

Naše vodilo naj bo: naredimo vse, naredimo kvalitetno in pravočasno!

Anton Klemenčič

Nekaj čevljev, ki smo jih izdelovali junija

art. 4489

Moški gležnjnar, izdelan iz goveje valkane nape, z nabrizganim PU podplatom. Izdelujemo ga za nizozemsko tržišče, v dveh barvah.

art. 3333 SR PRO

To je klasičen smučarski čevljev na preklap, z mnogimi možnostmi nastavitve po zahtevah smučarja. Notranji čevljev ima volneno podlogo. Izdelujemo ga v dveh barvnih izvedbah.

art. 5112-0 NNN 140

Visok model, namenjen za dobre smučarje in rekreativce. Zgornji del je iz PURKO BOKSA, toplo podložen v THINSULATE, podplat NNN iz TR GUME

art. 1244

Otroški apreski, v zelo praktični izvedbi in z otroško zanimivo potiskano svilo. Ta artikel izdelujemo v dveh barvnih izvedbah.

1947-1987

Predsednik predsedstva SRS France Popit obiskal Alpino

17. junija je našo delovno organizacijo obiskal predsednik predsedstva SRS France Popit s sodelavci, med katerimi je bila tudi predsednica komiteja za mednarodne odnose Cvetka Selšek.

Najprej so si gostje ogledali našo proizvodnjo, za tem pa je bil v Sindikalni dvorani razgovor, na katerem so sodelovali predstavniki žirovskih delovnih organizacij in družbenopolitičnega življenja Alpine in drugih DO.

To je bil razgovor, v katerem so zlasti direktorji žirovskih delovnih organizacij nanašali kup problemov, s katerimi se srečujejo. Med drugimi so se zavzeli za tržno gospodarjenje, realni tečaj dinarja in tako ekonomsko politiko, ki bi spodbujala dobro delo, ne pa, kot se na žalost dogaja, ravno narobe.

Prestrukturiranje gospodarstva ni le v povsem spremenjeni tehnologiji izdelave, temveč tudi v ravnanju v skladu s potrebami tržišča, spremeni odnos do trženja in kvalitete dela v ožjem in širšem smislu.

Cutiti je bilo ogorčenje žirovskih gospodarstvenikov v zvezi z devizno zakonodajo,

ki onemogoča normalno delo in poslovanje in zaradi česar izgublamo ugled pri poslovnih partnerjih v inozemstvu.

»Položaj je res zelo zapleten, zato se slovenska vlada zavzema za politiko, ki naj bi te razmere spremenila«, je povedala Cvetka Selšek.

»Dograditi bo treba zakonodajo, ki bo na deviznem področju povezovala možnost uvoza z izvozom.

Povezati bo treba izvoz, tehnološko obnovo in dohodek, kar je v teh razmerah zelo zahtevna naloga.

Razmišljanje o takih spremembah je treba v Jugoslaviji širiti, ne samo preko skupščinskih organov, temveč tudi preko vsakodnevnega poslovnega sodelovanja.

Naslednjo spremembo bi bilo treba doseči na področju kreditiranja, kjer bi morali imeti prednost izvozni programi.

Toda stimulacije na neto devizni efekt bi se morale spremeniti in pri tem doseči večje pridobivanje deviz z domačo produkcijo.

Prisotni so negativno ocenili tudi uvažanje izdelkov široke potrošnje, saj zapravljamo devize, domače obutve pa je že tako preveč.

Tudi dohodkovna motiviranost izvoza je slaba, saj stimulacije kasnije, ali jih sploh ne izplačujejo več.

Prav tako so vprašljivi tako imenovani skupni programi...

Ob koncu je France Popit z zadovoljstvom ugotovil dobro delo v žirovskih delovnih organizacijah.

Orientacijo v izvoz je ocenil kot edino pravilno in perspektivno. Pri tem pa ciljev ne bomo dosegli le z ekstenzivnim zaposlovanjem, temveč z uvajanjem znanja in sodobne tehnologije.

France Popit se je zavzel za koncept planskega obvladovanja gospodarskih tokov, ob dejanski rasti samoupravnih odnosov.

Ob koncu je spregovoril še ob naši obletnici, čestital delavcem Alpine in nam zaželel še naprej veliko delovnih uspehov.

Nejko Podobnik

Dopisujte

Služba za prodajo športne obutve v stiku s svetom

Marjeta Kavčič, zadolžena za sodelovanje z Benecom in državami EGS in Helena Kavčič, ki dela s kupci v drugih državah Evrope (razen Vzhoda in Švice)

»Naši ljudje tu imajo najbolj konkretne stike s kupci,« je povedal vodja prodaje športne obutve Boris Markelj.

»V mislih imam celoten postopek, od pridobivanja naročil, do odpošiljanja blaga.

Torej je potrebno tudi sprotno sodelovanje z vodji programov, saj v to službo prihajajo med drugim vse pobude kupcev, tudi kar zadeva tehnično plat. Reševanje takih vprašanj je seveda stvar vodij programov, naši ljudje imajo že tako dovolj dela, saj je treba poskrbeti za kompletno odpošiljanje blaga.

Jure Orešnik, Helena Kavčič in Marjeta Kavčič imajo vsak svoje področje, ki se deli po tržiščih.

Kar pa zadeva delo znotraj, morajo poleg tega urejati še vse, od pogodb, registracije poslov, sodelovanja s carinami in špediterji. Tu se usklajujejo vsi posli, na primer dobave obutve v primerjavi s plačili in podobno.

Razumljivo je, da konkretni stik s kupci zahteva poleg strokovnega znanja tudi aktivno znanje vsaj enega tujega jezika, kar je še malo: nemščina in angleščina sta skoraj obvezno znanje, italijanščina pa priporočljiva.

Helena Kavčič

Moja dolžnost je kontaktiranje s kupci v Evropi, razen z Benecom, in državami EGS in Švice ter seveda vzhodne Evrope.

Na mojem področju so največ kupci, s katerimi so poslji kolikor toliko utečeni. Problemi (in veliko več dela) so predvsem s tako imenovanimi začasnimi uvozom, saj moramo posel spremljati vse leto. Če bi izvažali le redno, bi bilo vse drugače, tako pa nam prav to vzame veliko časa.

Če pomislim, kdaj sem najbolj zadovoljna, lahko rečem, da takrat, ko ugotovim, da se naročila, za katera sem se dogovarjala, ujema z odpremo in da ni nobenih reklamacij.

»Jeklene živce« je treba imeti zaradi stalnih sprememb predpisov in celo različnih postopkov na posameznih carinah.

Kar zadeva perspektivo, mislim da so v Evropi za nas še rezerve, torej kar zadeva potencialna tržišča, kot tudi v tem, kdo je naš partner, zastopnik ali kupec na tržišču. Mislim, da imamo večja tržišča v tem pogledu dobro pokrita, na manjših pa bi bilo dobro kaj spremeniti.

Marjeta Kavčič:

Delam z Benecom, hkrati pa tudi s sedmimi, osmimi državami, ki so članice EGS.

Ugotavljamo, da je posel z Benecom vedno bolj pomemben, saj predstavlja za nas edino možnost, da sploh lahko uvažamo material.

V Benecu kompletiramo okrog 80.000 parov letno in zato je tesno sodelovanje nujno. Biti mora tako tesno, kot da bi v Benecu z nami delali v sosednji pisarni.

Ta, praktično direktni izvoz, zahteva na eni strani stalne kontakte na relaciji Alpina—Beneco, na drugi strani Alpina — kupec, iz katere države je že, in končno morata sodelovati tudi Beneco in kupec.

Tovrstno sodelovanje pa seveda ni brez težav. Ena izmed teh nastane, če v Alpini ne upoštevamo zmogljivosti, ki jih ima Beneco.

Vse skupaj je možno peljati, če se dobro poznamo, zato so obiski kar pogosti, zlasti v Beneco moram velikokrat...

Drugače je moje delo zelo zanimivo in dinamično, pa tudi dokaj zahtevno.

Boris Markelj, vodja prodaje športne obutve

Jure Orešnik

je zadolžen za izvoz v vse prekomorske države, Švice in vso vzhodno Evropo. Takole pripoveduje:

»V vzhodno Evropo izvažamo posredno preko Centrotekstila, v Avstralijo preko Slovenijalesa, v vse ostale države pa neposredno.

V nekatere države, zlasti v ZDA je izvoz že zelo utečen in tudi zaradi doslednosti naših partnerjev teče res lepo, tako da je z njimi kar užitek delati. So pa države, kjer se šele prebijamo; mislim, da je

eno naših potencialnih tržišč Japonska.

Sicer so naše možnosti še povsod. Mislim pa, da je pogoj za to predvsem kvaliteta, kar se je pokazalo letos, ko so kupci na podlagi predstavljene kolekcije povečali naročila.

O samem delu bi rekel še to, da se večje prizadevanje pri osebnih dohodkih nič ne pozna. Ostaja nam le zadoščenje, če je stvar dobro opravljena.

Mislim, da med nosilcem poslov (uradno sem to sam, v resnici pa smo trije), ki se 20 % ukvarjamo res s tem delom, 80 % pa z operativno, ki sploh ni v naših opisih, manjka organizator, ki bi to opravil.

Pretek informacij ne bi bil problem, mi pa bi se res lahko posvetili svojemu delu, ne pa papirnati vojski.

Boris Markelj je zatem še povedal:

V službi so še Mira Vidmar, ki kot devizni referent opravlja posle v zvezi s plačili, kontrolo plačil, obračuni stimulacij in podobno.

Tanja Prosen in Vida Mlinar pripravljata izvozno dokumentacijo in opravljata vso ostalo administracijo tako za službe, kot tudi za vodje programov v zadevah, ki gredo preko nas.

V službi za prodajo športne obutve dela tudi Adolf Križnar in organizira prodajo na debelo.

Takole pravi:

»Angro prodaja predstavlja precejšen delež Alpinine prodaje, saj smo lani na ta način prodali skoraj 225.000 parov. Letos naročila presega 250.000 parov, vendar ne bomo mogli dobaviti vsega, ker bomo morali poskrbeti za izpolnitev naročil v Sovjetsko zvezo.

Sicer je naš največji kupec Slovenijašport, ki je lani kupil od nas 82.000 parov. Močni kupci so tudi Elan Begunje, Nama Ljubljana, Robne kuće Beograd, Jeklotehna Maribor, Merx Celje, Nama Zagreb, Ribomaterial Zagreb, Magros Sarajevo.

Med problemi bi omenil kasnitev dobav Alpine, če pride do kakšnih zastojev, težave so tudi s plačili, ker se vsi izmikajo plačilu zamudnih obresti, kar poskušam reševati s pogovori s kupci.

Kupci tudi zelo pritiskajo, da bi jim podaljšali plačilni

KAKO USTVARJAMO

rok, ki je pri nas 45 dni, saj jim drugi dajejo 90 dni ali pa celo v komisijsko prodajo.

O perspektivah tovrstne prodaje bi rekel, da gibanja iz leta v leto kažejo rahlo rast, čeprav kupna moč pada. Mislim pa da bo letošnje leto, kar zadeva prodajo, težje.

tako na področju grosistične prodaje, kot prodaje v tujino, na Vzhod in Zahod. Nekoliko konkretnije to pomeni, da poskrbim za preglede nad prodajo v fazi naročanja, pa tudi odpreme. Vmes pa naj bi poskrbel tudi za spremljanje, torej ugotavljanje uspešnosti in rentabilnosti naročil in podobno.

Vse te stvari si brez računalnika ne znam predstavljati in mislim, da smo v tej smeri kar napredovali.

Naslednje področje so cene; od njihovega oblikovanja in vzporedne »papirnate vojske«.

Za domače tržišče sem letos že sodeloval, za tuja tržišča so bile cene že oblikovane.

Pomembno področje so informacije za planiranje, pri čemer naj bi bili podatki čimbolj sprotni.

Sicer pa lahko rečem, da moram biti povezan že pri nastajanju kolekcije. Spremljal naj bi proizvod od »rojstva« do nastopa na trg.

Svojo vlogo vidim tudi v pomoči sodelavcem, s podatki, ki jih dobimo s pomočjo računalnika.

To pa je možno tudi ob mojem večjem kontaktiranju s tujimi kupci (grosiste sem letos že spoznal), kar naj bi tudi delal v prihodnje.

Adolf Križnar prodaja našo obutev grosistom.

Boris Markelj,

ki je razporejen na naloge vodje prodaje, o svojem delu razmišlja takole:

»Moja glavna naloga naj bi bila koordinacija prodaje,

Tanja Prosen, Vida Mlinar in Mira Vidmar

Službo za prodajo športne obutve tako sestavlja osem ljudi, ki ob svojem delu spoznajo utrip tržišča, kar je brez dvoma lahko koristna izkušnja in informacija tudi za druge načrtovalce in organizatorje.

Pri delu zelo koristno uporabljajo računalniške terminale, ki pa so ta dan »štrajkali«, »in čisto brez moči smo, če pride do take okvare«, mi povedo.

Nejko Podobnik

Pred kratkim je Alpino obiskala skupina naših poslovnih partnerjev iz Kanade.

Jože Štucin:

Kiberneticizacija dela — CAD CAM sistem

Programska oprema pa mora biti izbrana tako, da jo je možno vključiti (integrirati) v en programski paket za CAD/CAPP/CAM sistema, tako da skupaj tvorijo enoten integrirani obdelovalni sistem.

Oglejmo si še rezultate, ki izhajajo iz CAPP sistema, ki po kibernetičnem principu pomeni računalniško podprto načrtovanje tehnoloških procesov. Tehnolog mora natančno določiti (definirati) vsako tehnološko operacijo, v obliki programov za obdelavo na CNC strojih. Tehnološka dokumentacija mora obsegati naslednje podatke:

— normativi, materialne kosovnice, kalkulacije z materialom in časom izdelave, CNC krmilni pro-

grami, podatki za matrice, sekalne nože, napise itd, podatki o rezilnih, vpenjalnih in drugih orodjih itd.

Vsekakor naj se izdelata take programe, ki jih bomo tudi resnično uporabljali, kajti nekoristnega papirja iz računalnika je lahko hitro preveč. Software ali programski produkti, ki krmilijo stroje ali hardware, danes že dosegajo neslutene zmožnosti. Tu je človekova ustvarjalnost neomejena in je na pohodu v vseh industrijskih vejah. Srce vseh združitvev v DO pa so baze podatkov, kjer je resnično shranjena moč in ustvarjalnost ter sposobnost delavcev v delovnih organizacijah. Ravno njim se danes pripisuje vpliv na blaginjo oziroma moč obstoja in konkurira-

nja na svetovnem trgu. Zato je popolnoma jasno, da razvoju software baz podatkov doživlja ta trenutek eno največjih pozornosti. Strojne računalniške opreme je na izbiro zelo veliko, kaj pa si bomo izbrali, je zelo pomembno, ker je potrebno gledati na celotni sistem integralno, da bomo potem v CIM procesu vsi soustvarjali.

Ker je proizvodnja postala zaradi hude konkurence na trgu izziv za preživetje, se pojavlja potreba po fleksibilni proizvodnji, za katero je značilno učinkovito in hitro prilagajanje in izdelovanje stalno se spreminjajočih izdelkov, kamor spada tudi naša proizvodnja, se moramo vprašati, kdaj bomo stopili na pot kibernetično podprte proizvod-

nje. Le-ta omogoča uresničevati zahtevo o prilagajanju proizvodnje, kar delamo sicer že sedaj, vendar na nižjem nivoju. Kdaj bomo stopili za stopničko više pa je odvisno od nas samih!

Lahko bi še bolj široko obdelali kibernetizacijo dela za našo DO, vendar to pomeni dnevno spremljanje tuje literature, da bi izluščili tisto, kar je za nas resnično koristno, to pa je stvar strokovnih in strateških odločitev na vrhu — nekdo mora (končno) kot za delovno nalogo delati na tem področju, da ne bomo doživeli še večji prepad med razvitiimi in nerazvitiimi. Močnejši, sposobnejši bodo šli še hitreje naprej, bogate družbe bodo še bogatejše, revni pa bodo še revnejši.

Kako bomo izkoristili dopust

V razgovoru so sodelovali: Ivanka GABRIJEL, Janez NOVAK, Renata PIVK in Janez LOGAR.

Razgovor je vodil Nejko PODOBNIK, zapiske je uredila Anuška KAVČIČ.

Ivana GABRIJEL:

Ze nekaj časa ne letujem preko Alpine. Tudi letos gremo sami v Dolenjske Toplice, kjer nam še najbolj ugaja. Tam nisimo časovno omejeni, če je lepo vreme ostanemo tudi več kot teden dni. Pri tem za regresiranje letovanja nisem še nikoli spraševala, čeprav bi verjetno upoštevali, da letujemo na svoje.

Drugi del dopusta pa radi izkoristimo doma; lansko leto smo bili tudi v Kranjski Gori, od koder smo hodili v planine.

Renata PIVK:

Najprej bomo ostali kar doma in v miru opravili razna dela, ki jih je v tem času veliko in z njimi odlašamo prav za dopust. Šli bomo tudi na morje, in sicer že pred kolektivnim dopustom. Alpine zmožljivosti koristim sedaj drugič, odkar sem v Alpini.

Seveda bomo v tem času šli tudi na kakšen izlet in dopust bo prav hitro minil.

Ivana GABRIJEL:

Večkrat gremo tudi na kakšen izlet v bližino Žirov, na primer k Smreškemu jezeru. Odpravimo se zjutraj, vzamemo kaj za pod

zob in smo ves dan v naravi, če je dovolj vode, se lahko tudi kopamo.

Janez NOVAK:

Preko Alpine nisem še nikoli letoval, ker gremo vedno skupaj s kolegi, ki niso vsi iz Alpine. Tako se niti ne prijavim, saj sem še premalo časa tukaj in gotovo ne bi dobil.

Doslej sem hodil v glavnem s taborniki na morje, letos pa bomo šli za en teden na Češko.

Če nam bo všeč, bomo verjetno ostali še kakšen dan dlje. S seboj bomo vzeli tudi spalne vreče in kakšen šotor. Računamo, da bomo veliko videli, saj ne mislimo taboriti na enem mestu. Najprej bomo šli malo v Tatre, nato pa še naokrog po Češki.

Imam malo dopusta, zato bom med kolektivnim nekaj časa tudi dežurni v pisarni. Računam, da mi bo tako kakšen dan ostal za nujne primere. Rad bi šel tudi na morje za dan ali dva. Tega smo se že kar navadili in bi ne bilo prevega dopusta, če ne bi bil tudi na morju.

Janez LOGAR:

Z družino sem že letoval v Umagu, kjer se mi zdi kar v redu. Zadovoljni smo bili tako s hrano, plažo, predvsem pa z lepoto in mirom v tem kraju.

Vemo pa, da so kapacitete letos povsod popolnoma zasedene. Veliko prosilcev je bilo negativno rešenih in nekateri so ostali brez vsakih možnosti za letovanje na morju.

Menim, da komisija premalo upošteva kriterij, če sta oba zakonca zaposlena v Alpini.

Če je zakonec zaposlen v drugi delovni organizaciji, je možnost, da dobita odobreno letovanje enkrat v tej, drugič v drugi delovni organizaciji.

Bolj bi morali gledati tudi na starejše delavce.

Sam se letos nisem prijavil, ker ne bom šel na morje zaradi obolenosti ženinih staršev in bom dopust izkoristil za obisk le-teh. Drugi del dopusta pa bom izkoristil za pripravo kurjave za zimo.

Pripomnil bi še nekaj, kar je tudi mnenje večine delavcev v Alpini: da je regres, ki je namenjen za dopust, zelo nizek. V primerjavi z drugimi delovnimi organizacijami je pri nas najslabši. Kdor bo letoval v Alpinih zmožljivostih, bo še nekako shajal, marsikdo pa si z regresom ne bo veliko pomagal, saj vemo, kakšne so v sezoni cene na Jadranu.

Renata PIVK:

Pripomnila bi še, da je v Alpini kolektivni dopust slabo razdeljen. Veliko ga je in mladi, ki imajo samo 18 dni, si nikakor ne morejo privoščiti letovanja izven dopusta. Vemo pa, da med dopustom lahko letuje le peščica takšnih, saj je nemogoče, da bi letoval izven dopusta, potem pa vse dni doprinesel.

Marsikdo bi lahko dopust doprinesel tudi tako, da bi med kolektivnim delal pri čiščenju. Tako pa v tem času delajo študentje in drugi mladi, ki ponavadi tega dela tudi ne jemljejo dovolj resno.

Zato predlagam, da bi naši delavci pri takih delih imeli prednost.

Delo-življenje:

Ponavadi je bilo možno organizirati letovanje za naše delavce tudi preko Počitniške skupnosti Škofja Loka ali kako drugače. Zdaj pa že nekaj časa to skoraj ni več možno, ker so tudi njihove kapacitete prav v glavni sezoni (ko imamo tudi pri nas kolektivni dopust) zasedene in nam včasih ponudijo le kakšno mesto pred ali po sezoni.

Za informacijo lahko povemo še to, da bi nakup prikloce sedaj stal že blizu 400 starih milijonov din, nakup in namestitev kontejnerja dva do trikrat toliko, kvadratni meter v zidanih objektih pa stane od 15 do 20 starih milijonov.

Janez LOGAR:

Glede izletov, ki jih organizira sindikalna organizacija, menim, da bi morali dati možnost vsem članom kolektiva, ki bi se jih radi udeležili. Večkrat se je namreč že zgodilo, da je bilo zainteresiranih veliko več, kot je prostora v enem avtobusu, vendar je kljub temu peljal le eden. Tu mislim predvsem na izlete v tujino. Pred časom je bilo takšno zanimanje za izlet na Češko-slovaško, letos pa za izlet v Turčijo. Marsikomu tudi ne odgovarja datum, zato bi kazalo takšne izlete organizirati v različnem času. Tudi letos vidimo, da bodo kolektivni izleti največ v kolektivnem dopustu.

Delo-življenje:

Tudi izleti, ki jih organizira Planinsko društvo Žiri predstavljajo možnost, ki bi se je veljalo bolj posluževati. Izleti so preko vsega leta, namenjeni so tako bolj zahtevnim, kot tudi manj izkušenim planincem. Ugotovljamo pa, da se teh oblik poslužuje premalo krajanov.

Janez LOGAR:

Vsak se pač v prostem času posveti svojemu konjičku. Poleg vsakdanjega dela pri hiši so tu še razne druge možnosti, na primer razno športno udejstvovanje, balinanje, časa tako hitro zmanjka in povsod človek ne more biti.

KAKO USTVARJAMO

Aktualni intervju

NAŠIH ŠTIRIDESET LET

Pogovarjamo se s prvim direktorjem naše delovne organizacije Vinkom Govekarjem.

Delo-življenje: Kaj vam je osebno pomenilo in kaj je to pomenilo za Žiri, ko ste pred štiridesetimi leti dobili v roke odlok vlade LRS o ustanovitvi Tovarne športnih čevljev?

Vinko Govekar: Zame je to pomenilo tako odgovornost, da sem se spraševal, če bom kos tej nalogi.

Sicer pa moram reči, da smo že pred vojno ugotavljali, da bo treba spremeniti družbeni red, da bo treba stvari postaviti na druge temelje.

Zato smo takoj vedeli, da se moramo nasloniti na lastne sile, če hočemo zagotoviti ljudem delo in s tem izboljšanje socialnega položaja. Receptov ni bilo.

V prehodu iz združnega v državni sektor smo videli večjo sigurnost, da bo to res doseženo.

Delo-življenje: Kaj o tem mislite danes?

Vinko Govekar: Pravilnost usmeritev je potrdil štiridesetletni vzpon Alpine. Mislim, da je treba doseženo potrjevati. Brez visoko izobraženih kadrov danes ne gre; tudi teh moramo imeti dovolj, da imamo tudi kadrovske rezerve.

Pa še nekaj: važno je, da ljudje delajo tudi s srcem in čustvi.

Delo-življenje: Na dan odprtih vrat ste obiskali Alpino. Kakšni so vaši vtisi?

Vinko Govekar: Bil sem presenečen. Lahko rečem, da je Alpina nadkrilila samo sebe. Ko se spominjam nazaj, sem ljudem dajal korajžo, da smo ostali etnotni. Delo, konkurenca, prodaja, vse to, kar je bilo ves čas »v zraku« se je doseglo in celo preseгло.

Delo-življenje: V vaših začetkih ni bilo denarja, ni bilo strojev, stavb, bilo pa je veliko volje.

Tudi danes je denarja premalo. Kako delati?

Vinko Govekar: Gospodariti moramo usklajeno, da ne zavremo razvoja na nobenem področju. Čeprav v težkih razmerah, mislim, da je moč položaj utrjevati, si pridobivati ugled in s tem tudi denar.

Pogoj so prizadevni ljudje. Tudi zaupanje vase si moramo pridobiti.

Nikoli se ne zadovoljiti, vrtati »v živo« naprej.

Delo-življenje: Zares aktualne misli, kajne?

Nejko Podobnik

Iz naših prodajaln

Grad Slavonska Požega smjestio se u kotlini, koja je okružena sa pet planina. Broji oko 23 tisuće stanovnika.

Od glavne prometnice udaljeni smo oko 30 km. Toliko ima i do Slavonskog Broda i oko 100 km do Osijeka.

Prije 23 godine, točnije 1964 u ulici Stjepana Radića otvorena je prodavaona »ALPINA«. Tada je radilo dvoje ljudi na 35 m² sa malim priručnim skladištem. Prvi plan im je bio 32 stara miliona.

Sadašnji poslovoda dolazio je u prodavaonu 1966 godine. Od tada pa sve do danas posao teče normalno, bez problema i većih poteškoća. Kadrovskih promjena je bilo, tako da sada u prodavaonici rade četiri osobe. Svi su dobri i zalažu se za posao što pokazuju i rezultati.

Po prometu sve ove godine prodavaona se nalazi od 30. do 40. mjesta, što znači sredina. S tim smo zadovoljni, jer Požega je mali grad, u kojem ima 13 prodavaonica obuče, osim »Alpine«, što je, smatramo, previše.

Za ovu godinu dobili smo plan 23 stare milijarde i po količini 21000 tisuću pari. Do sada to dobro pratimo, te plan za pola godine ćemo ostvariti i prebaciti.

Želimo još napomenuti, da se 1980 godine prodavaona adaptirala. Tom adaptacijom prodavaona je dobila ljepši izgled, ali ono što je najvažnije, kvadratura i dalje je problem.

No, nadamo se da ćemo i to riješiti za godinu dana, jer je kupljena nova prodavaona, koja je u gradnji. Kad se preselimo, to će nam biti najveća nagrada, koju ćemo nastojati i nadamo se i opravdati.

Iz prodavaone »Alpina« Slavonska Požega pozdravljaju vas prodavačica Marija Tomašević, Nada Grdiša, prodavač Ivan Pavlović te poslovodkinja Anka Vidaković.

Prodajalna na Ploščadi Borisa Kraigherja kmalu nared

V Ljubljani se letošnje leto zaključuje dela prve etape gradnje ploščadi Borisa Kraigherja. V novo zgrajenem objektu bo svoj lokal imela tudi Alpina. Ploščad Borisa Kraigherja je na področju mesta, ki je z generalnim urbanističnim načrtom Ljubljane predvideno kot jedro centra. Na zahodni strani ploščad omejuje Titova cesta kot glavna magistrala mestnega centra, na vzhodni strani sega do Miklošičeve ceste, severno se zaključuje z Dalmatinovo ulico, južno pa s Čopovo. Ploščad sestavljajo že obstoječi objekti Metalka, Dom sindikatov, hotel Union, kino Union, Modna hiša, frančiškanska cerkev, mestno gledališče, hotel Slon, ter novo zgrajeni objekti na lokaciji starih in dotrajanih zgradb. Prva etapa izgradnje novih objektov na ploščadi je na lokaciji od Metalke ob Titovi cesti do gostinskega lokala Šestica.

Objekt je zgrajen s štirimi etažami pod nivojem terena, kjer bodo lokali v prvi kleti, tu bo dovoz blaga in skladiščenje v drugi ter parkirišča in zaklonišče v tretji in četrti kleti. Nad terenom je dvonivojska večnadstropna zgradba v nižjih etažah, namenjena za trgovsko poslovne in gostinske dejavnosti, ki pripadajo jedru mesta, v višjih etažah pa je namenjena raznim poslovnim dejavnostim.

Alpina bo svoj lokal imela v prvi kletni etaži, ki je v bistvu podhod ob Titovi cesti, povezan z že obstoječim pododom pod Titovo cesto pri Metalki.

Z omenjenim lokalom skupne površine 300 m² bo Alpina pridobila svojo tretjo prodajalno v Ljubljani, v kateri bomo prvič, poleg obutve, ljubljanskemu kupcu ponudili tudi kompletni športni program, ki dopolnjuje našo športno obutve.

Marjan Jereb

Kadrovske novice

Gorjup, ki se je vrnil s službenja vojaškega roka, ter 11 dijakov, ki so na počitniškem delu. V delovni skupnosti skupnih služb je nastopila v kuhinji Ljudmila Peternel in 4 dijaki, ki so na počitniškem delu. V TOZD Prodaja je nastopila delovno razmerje Tajana Meter — pripravnica v prodajalni Sisak.

Z delovnim razmerjem so v mesecu juniju prenehali: v TOZD Proizvodnja Drago Volavšek, Matija Bogataj, Ana Podobnik, Franc Poljanšek, Anton Podobnik, Marija Eržen, Jože Krvina, Valentin Mlinar in Ana Šubic iz obrata Gorenja vas.

Za pretekli mesec je značilno zaposlovanje dijakov za delo med počitnicami. Z delom pa je v tem času največ delavcev prenehalo zaradi upokojitve.

V TOZD Proizvodnja so začeli delati: Franc Oblak v obratu Šentjošt in Andrej

V POKOJ ODHAJAJO

V zasluženi pokoj odhajajo naši dolgoletni sodelavci: Franc Poljanšek, Anton Podobnik in Valentin Mlinar — vsi iz končne kontrole, Marija Bogataj iz prikojevalnice, Ana Podobnik iz šivalnice in Marija Eržen iz sekalnice.

Vsem skupaj želimo še na mnoga zdrava leta, da bi jih preživeli v domačem krogu v sreči in zadovoljstvu, obenem pa prijetne spomine na delovna leta v Alpini.

Dozočili so se

Na novo življenjsko pot so v tem mesecu stopili Elizabeta Podobnik, Metka Arhar in Peter Jesenko, iz obrata na Colu Marica Mikuš in iz obrata Gorenja vas Simona Blažič.

Vsem skupaj želimo v zakonu vse lepo, zdravja, zadovoljstva in razumevanja, predvsem pa veliko sreče!

PRIPRAVNIŠKA DOBA — POGOJ ZA USPEŠNO NADALJNJE DELO

Opravljam prvi del pripravniške dobe, to je kroženje po oddelkih oz. službah, kar mi bo prišlo prav pri kasnejšem opravljanju dela.

Mislím, da je za uspešno opravljeno pripravniško prakso potrebnih več stvari.

Predvsem smo pripravniki sami tisti, ki »lahko jemljemo to dobo kot neko nujno zlo«, ali pa poskušamo prakso opraviti tako, da bomo znanje oz. informacije, ki jih dobimo med pripravniško dobo, kasneje znali čim koristneje uporabiti.

Druga stvar je sam program pripravništva. Za mojo dosedanjo pripravniško prakso, lahko rečem, da so v programu res zajeta taka področja, ki mi bodo kasneje koristila.

In končno tudi oddelki oz. službe, kjer opravljamo pripravništvo, lahko zelo pomagajo k uspešnemu pripravništvu. Svoje dosedanje pripravništvo ocenjujem kot uspešno, saj sem bil v službah in oddelkih dobro sprejet in dodobra seznanjen z

delom, ki ga posamezne službe opravljajo.

Delavci v službah so mi bili vedno pripravljene pomagati, odgovarjati na moja vprašanja. Govorili so mi o svojih problemih, s katerimi se srečujejo, hkrati pa tudi že skušali nakazati rešitve določenih problemov.

Do marsikaterega problema in njegove rešitve sem prišel tudi sam, saj dela v posameznih oddelkih in službah nisem spoznal samo teoretično, ampak sem na osnovi informacij, ki sem jih dobil, kakšno stvar tudi sam praktično preizkusil.

Mislím, da se vse premalo zavedamo, da smo vsi zaposleni kamenčki, brez katerih ne bi bilo celotnega mozaika Alpine. Vse preveč je zapiranja v lastne okvire. Vse preveč informacij, ki bi bile zanimive še za marsikoga, ostajajo le v eni pisarni, ali pa celo samo v eni glavi.

Potrebno bi bilo še tesnejše medsebojno sodelovanje, več timskega dela, ki je pogoj za uspeh v današnjem času, času hitrega napredka. Še bolj bi si morali izmenjati izkušnje, jih prenašati na mlade, hkrati pa mlade strokovnjake pustiti, da kreativno razmišljajo in ustvarjajo. Mislím, da tudi te stvari vodijo k ohranjanju stabilne in močnejše Alpine, usmerjene v ustvarjanje. Temu pa je konec koncev tudi namenjena pripravniška praksa. Gre za nujen pogoj za uspešno vključitev mladega delavca v delo in življenje tovarne.

Seveda je veliko odvisno od mladih delavcev samih, da s svojo zainteresiranostjo, znanjem, voljo in z željo po iskanju novega, skušajo ustvarjati pogoje, v katerih bomo jutri še bolje živeli in delali.

Ivo Pivk

Zaključek razpisa za štipendije

Konec maja je bil v Alpini zaključen razpis kadrovskih štipendij. Skupno je za štipendije zaprosilo 52 kandidatov, od teh je bila štipendija odobrena šestintridesetim. Kaj lahko rečemo?

Ocenimo lahko, da se je za usmeritve, kot sta srednja ekonomska šola in naravoslovno-matematična tehnologija, prijavilo preveč kandidatov. Npr.: za ekonomsko šolo smo razpisali 5 štipendij, prošelj pa je bilo 17; tako smo jih morali 12 odkloniti. Že lansko leto so se na odboru za izobraževanje dogovorili, da se bodo štipendije podeljevale najprej dijakom 1. letnikov, zaradi lažjega planiranja potreb po kadrih, in to nam je letos delno olajšalo izbor; ostali kriteriji pa so bili še učni uspeh, povprečni osebni dohodek na družinskega člana in število družinskih članov.

Za višje in visoke šole in za obutveno tehnologijo je prišlo premalo prijav. Tako je ostalo nepodeljenih kar 42 štipendij za obutveno tehnologijo, kar nam pove, kako velike so naše potrebe po tem kadru; smo pač obutvena delovna organizacija; na drugi strani pa, kako malo mlade ta poklic zanima. Očitno se mladi, ki se odločajo za študij in ostali, ki jim pri tem pomagajo in jih usmerjajo, ne zavedajo, da njim in veliki večini zaposlenih Zirovcev daje kruh prav »suštarija«, ki pa je postala že vse kaj drugega, kot je bila nekdanj. Naj povem, da se danes v suštariji pojavlja vrhunsko poznavanje oblikovanja, anatomije, vključuje se kemija, kovinarstvo, računalništvo, saj bo po predvidevanjih strokovnjakov leta 1995 vsaj polovico strojev in naprav v čevljarstvu vodeno z računalnikom.

Razpis za poklice v čevljarstvu tako še podaljšujemo ...

Franja Pišlar

Obiskali so nas zdravstveni delavci

Eden od ciljev obiska zdravstvenih delavcev v Alpini je bil tudi spoznavanje razmer v proizvodnji, ki jih morajo zdravstveni delavci tudi dobro poznati. Škoda, da ni bilo nikogar iz Logatca in Ajdovščine, občin, kjer ima Alpina svoje obrate.

Nekaj informacij za uvod, da je razgovor lahko stekel, sta dala direktor TOZD Proizvodnja Tone Klemenčič in vodja splošnoorganizacijskega sektorja Mišo Čeplak. Sicer je bil glavni namen srečanja osebno spoznavanje ljudi, da bi lažje in bolje sodelovali.

Sodimo, da tudi taki stiki lahko pripomorejo k boljšemu sodelovanju.

Počitniško delo — prve življenjske izkušnje dijakov in študentov

Med rednimi poletnimi šolskimi počitnicami že več let zaposlujejo dijake in študente za pomoč v proizvodnih oddelkih, skladišču in tudi v ostalih oddelkih. Za to delo je med mladimi vsako leto več zanimanja, saj jim teče delovna doba, poleg tega pa si prislužijo nekaj denarja za svoje lastne potrebe.

Letos se je na objavo prijavilo kar 75 dijakov in

študentov. V razgovorih z direktorjem TOZD Proizvodnja in vodji oddelkov je bilo dogovorjeno, da se v delovno razmerje sprejme vse kandidate in se jih razporedi glede na potrebe v proizvodnih oddelkih, skladišču in vzdrževalni službi; v delovnem razmerju pa morajo biti vsaj mesec dni. Zaradi poenostavitve postopka smo vse prijavljene kandidate povabili na prosto

soboto v Sindikalno dvorano, kjer smo se med drugim pogovarjali, kaj od njih pričakujemo. Torej, da bodo vestno opravljali delo in se primerno obnašali do predpostavljenih in sodelavcev. Ob tem moram povedati, da v vseh letih do kakšnih večjih težav ni prihajalo, malo več kontrole in vzpodbud za delo je bilo potrebno le v času kolektivnega dopusta, ko se

čistijo prostori in še to le posameznikom.

Nasploh pa smo z delom mladih zadovoljni. Upamo in pričakujemo, da bodo zadovoljni tudi dijaki in študentje, saj se bo velika večina prvič v življenju srečala z delom v proizvodnji na tekočem traku, kar pomeni tudi precejšnjo življenjsko izkušnjo.

Marta Mlinar

Z njimi je rasla Alpina

cu in pri Arharju. Kasneje, ko smo že bili v novi stavbi, sem bil nekaj časa mojster na cvikariji, kasneje pa v dretarni. Dobro se še spominjam, kako težko je bilo to delo, namreč-uganjanje drete. Kmalu za tem je bila dretarna ukinjena, saj se je začela lepljena izdelava. V tistem času pa sem tudi zbolel na pljučih in bil v bolnišnici več kot eno leto. Zatem sem prevzel delo v kopitarni, kjer sem popravljal in prirejal kopita. Tu sem delal do starostne upokojitve leta 1962.»

Po tem času smo vas videli pri raznih delih v kraju...

»Res, ko sem se upokojil, sem še veliko delal; nekaj časa sem pomagal pri zidarjih, z Ladikom pa sva oskrbovala tudi krajevne ceste. Kar veliko je bilo opraviti, pa še koristilo mi je delo zunaj.«

Živahno se pogovarjava, tu in tam malo bolj prisluhne... Kaj malo se je postaral v petindvajsetih letih, odkar ga ni v Alpini, si mislim.

Zagorel, zdrav in vitelen osemdesetletnik je Lovro, prav zares.

Kar čutil sem, da ga ta dan čaka še veliko dela, ali bolje — da komaj čaka, da bo lahko delal.

Nejko Podobnik

»Sem eden redkih, ki smo še ostali od tistih, kateri smo pred približno šestdesetimi leti prišli iz Podlpe in okoliških krajev«, je ugotovil Lovro Žitko.

»Že izučen sem se leta 1927 zaposlil pri Gantarju v Novi vasi. Med vojno sem malo po sreči, ko sem bil že na poti v Dachau, »pristal« v kranjski čevljarški delavnici.«

Po vojni je Lovro, kot vsi žirovski čevljarji, delal v za silo usposobljenih delavnicah, hkrati pa je bilo treba pripravljati in graditi novo tovarno.

»Najprej sem delal na cvikariji, in sicer pri Zaj-

Kaj bomo letos delali v krajevni skupnosti

Na prvem zasedanju je skupščina krajevne skupnosti Žiri v novi sestavi razpravljala o razvojnem programu za leto 1987 in sklenila, da bodo do srede julija, ko naj bi se skupščina ponovno sestala, ugotovili, kakšni bodo stroški dejavnosti, ki jih predvidevamo za letos, sicer pa program dela KS ŽIRI za leto 1987 izhaja iz srednjeročnega plana KS Žiri, ob upoštevanju sprotnih potreb krajanov. Pri tem naj bi

— poglobljali in razvijali samoupravne in delegatske odnose,

— zavzemali se bomo predvsem za razvoj komunalne opremljenosti na vseh področjih krajevne skupnosti in sicer v

skladu z možnostmi in potrebami,

— skrbeli za razvoj kulture in telesne kulture,

— skrbeli za varstvo okolja, požarno in prometno varnost,

— sodelovanje z ustreznimi občinskimi organi pri urejanju prostora in krajine.

Katere bodo torej temeljne naloge?

Kar zadeva samoupravo in delegatski sistem, menimo da je vsem dosedanjim delegatom in ostalim dejavnikom v krajevni skupnosti problematika dokaj dobro poznana.

Novi delegati naj bi več pozornosti posvetili uresničevanju zastavljenih ciljev.

Urejevali bomo tudi komunalno in cestno omrežje

Kar zadeva kanalizacijo, letos ne bomo vlagali večjih sredstev za odvajanje odplak, razen ne-

vezava parkirišča Alpina s Strjarsko cesto.

Priljublja se tudi obnova regionalne ceste skozi Žiri in gradnja pločnikov.

Udeležba delegatov na prvem zasedanju je bila zelo dobra. Upamo, da bo še naprej tako

Rado Bogataj je novi predsednik skupščine krajevne skupnosti

Podpredsednica skupščine KS Žiri je Jelka Mlakar

katerih priključkov stanovanjskih objektov na javno kanalizacijo, katerih v preteklem letu ni bilo možno dokončati. Predvideva se pričetek komunalne ureditve območja nove stanovanjske soseske S-7 na Jezerih.

Drugo pa so razmere na področju gradnje in obnove cestnega omrežja in urejanja ulic. V teku je gradnja druge faze gradnje cest v industrijski coni in po-

Na že ustaljen način (prostovoljno delo in sofinanciranje krajanov in ob pomoči organov in denarja krajevne skupnosti predvidevamo tudi v letu 1987 pospešeno urejevati zlasti ulice v centru, hkrati pa tudi nekatere cestne odseke izven strnjjenih naselij. Tu so mišljeni tudi zemeljski usadi — ureditev hudih vzponov, odvodnjavanje in ureditev propustov. Za redno vzdr-

Po notranjski planinski poti

Piše: Silvo Dolinar

V bližnjem gostišču pri Tončku bomo dobili drugi žig in morda še kaj. Med tednom, ko je tu zaprto, bo žig pri sosedu. Ob pogledu na uro bomo videli, da smo hodili štiri ure.

Z Vrha nad Rovtami vodi dalje naša Notranjska planinska pot zelo položno proti Rupam. Se prej prečkamo preurejeno glavno cesto Logatec—Žiri; nato pridemo v bližino vasi Trata, tu prečkamo cesto Veharše—Logatec. Tod blizu je bila kmečka vasica, zložena v prijetni dolinici, s spominskim obeležjem iz NOB. Od tu se povzpemo mimo kmetije Leskovec v vas Medvedje brdo, na višino 818 metrov. Kakšnega posebnega razgleda od tu ni, čeprav bi ga glede na višino pričakovali. Raje bomo na hitro nekaj zaužili iz nahrbtnika, za žejo bo poskrbel domačin Franc Žakelj, po domače pri Kašperu, ki nam bo pred odhodom od-

tisnil tretji žig Notranjske planinske poti. S Treh Kraljev do Medvedjega brda bomo hodili tri ure.

Zapustili bomo Medvedje brdo in jo mahnilo po poti navzdol, prek senožeti, po nadelani stezi, v Žejno dolino, kjer pri kmetu Vikotu pridemo na občinsko cesto in po njej do Hotedrščice. Tu je gostišče in poskrbljeno za počitek in okrepčilo. Ko se odpravljamo naprej, si dobro oglejmo markacije; te nas bodo vodile po ravnini in gozdni stezi v Spodnje Lome. Pri zadnji hiši v Zgornjih Lomah se nam pot postavi pokonci in kar dobro bomo zakoračili v strmino, v gozd, čez novo cesto iz Črnega vrha, po skalnatem bregu, na Javornik (1240 m). Planinski dom — Pirmatova koča — stoji na sedlu malo nad njo, na vrhu pa je razgledni stolp, ki omogoča pogled na vse strani; nekateri vedo povedati, da so ob lepem vremenu videli

morje... Koča je last PD Idrija in je med najlepšimi pri nas. Prijazno osebje poskrbi za nas; dobimo tudi četrti žig Notranjske planinske poti. Javornik, najvišji vrh na Idrijskem, se tesno naslanja na gozdno planoto Hrušico. Od prejšnje točke do sem bomo rabili štiri ure.

Z Javornika se bomo najprej spustili v manjšo kotanjo, nato pa povzpeli na razgleden obronek nad Vodicami. Od tu bomo videli skoraj vso nadaljnjo pot. Pot se tu prevesi in za hribom naglo spusti v Podkraj, ki leži »na balkonu« ob makadamski cesti Kalce-Col. V vasi je dobra gostilna; človeka kar potegne vanjo.

Opisana pot je obenem slovenska planinska transversala, ki tu nadaljuje na Nanos, mi pa bomo sledili markaciji N, ki nas vodi do vasi Gorenje. Na žalost je treba štirinajst kilometrov po cesti, čemur se lahko delno ognemo, če ubiramo bližnjice. Od tu pridemo v Gorenje, zelo prijetno, pod vznožje Lovrenca

pomaknjeno vas. Sledimo napisu v levo, mimo gostilne in lovske kočice, po dobro shojeni stezi prek košenice, na vrh Lovrenca (1020 m), ki se dviga na južnem robu prostrane Hrušice in se razgleduje na Slivnico, Snežnik, Vremščico, Nanos, Pivško in Potojnsko kotlino. Pobočje je poraščeno z visoko travo, vse ostalo pa z mogočno bukovino. Na vrhu je skrinjica s petim žigom Notranjske planinske poti, ura nam bo pokazala, da smo do tod rabili pet ur zmerne hoje.

Najbolje bo pustiti nahrbtnik v gostilni v Gorenju in jo kar brez vsega mahnti na Lovrenc, kajti vračali se bomo po isti poti. Če pa smo bili prej trmasti in se nismo ustavili v gostilni Jurca, bomo to sedaj zanesljivo napravili, kajti čas in dolga hoja bosta naredila svoje.

Sredi vasi nato zavijemo po cesti skozi bukovje in naprej v Predjamo. Res, da je vsa pot po cesti, vendar je to najkrajša etapa celotne Notranjske planinske poti, le slaba ura hoda.

se nadaljuje...

ževanje je potrebno zagotoviti sredstva za letno in zimsko vzdrževanje. Predvideva se pričeti z gradnjo garaže na pokopališču, kar predstavlja precejšen strošek, vendar je investicija nujna. Tudi pri tem računamo na pomoč krajanov, zlasti kar

Na področju pridobivanja novih pitnih virov vode je predvidena naložba sredstev SGP »Tehnik«, TOZD Komunalne dejavnosti v izgradnjo črpališča pri Mlinarju, izgradnja cevovoda in gradnja cevovoda v soseski S-7; iz sredstev KS bodo sofi-

Franci Mlinar — predsednik Sveta KS

Slavko Mohorič — podpredsednik sveta krajevne skupnosti

zadeva prostovoljno delo, tako pri gradnji objekta kot pri urejevanju okolice.

Kako pa bo s pitno vodo

nancirali še nedokončane vaške vodovode in raziskave za vodovod v Račevi.

Regulacija se nadaljuje

Nadaljevala se bo regulacija Sore do mostu proti Logatcu, dokončali bodo dela pri regulaciji Rakulka in nekatera manjša vzdrževalna dela na drugih vodotokih. Delo bo izvajalo Vodno gospodarsko podjetje Kranj in Podjetje za urejanje hudournikov Ljubljana.

Tudi na kulturo in telesno kulturo ne smemo pozabiti

Gre za sofinanciranje dejavnosti DPD »Svoboda« Žiri in kritje stroškov najemnine prostorov za knjižnico Ivana Tavčarja v prostorih Zadrúžnega doma ter pomoč Muzejskemu društvu Žiri pri redni dejavnosti; to so le nekatere postavke na področju kulture.

Nekoliko večja vlaganja se predvidevajo v gradnjo telesno-kulturnih objektov, in sicer za:

- gradnjo plastičnih skakalnic v Novi vasi,
- nadaljnje urejanje smučarskega centra Goropeke,
- gradnja kopališča ob Sori,
- redno vzdrževanje obstoječih športnih objektov in pomoč lovski družini in planinskemu društvu pri dokončanju objekta.

Varstvo okolja, požarna in prometna varnost

Odgovoren odnos do okolja — to je temeljno vprašanje varovanja našega življenjskega prostora. To pa vsekakor zavezuje zlasti turistično društvo, lovsko in ribiško družino pa tudi vse krajanje, da končno spremenimo odnos do okolice in odlagališč odpadkov. Menimo, da na tem področju lahko prihranimo kar precej sredstev in jih namenimo za ureditev odlagališča bele tehnike, s tem pa bi znatno pripomogli k varstvu okolja.

Na področju požarnega varstva je predvidena obnova doma gasilskega društva Žiri, ureditev večnamenskega prostora v Goropekah in manjša vlaganja v ureditev okolice pri gasilskem domu v Račevi in Brekovicah (asfaltiranje dvorišč).

Poleg urejevanja cestišč, skupno s komisijo za prometno varnost načrtujemo postavitev manjkajoče prometne signalizacije; v celoti pa se bodo razmere izboljšale z igradnjo pločnikov in cestnega omrežja v industrijski coni v Žireh.

Marsikaj mora biti najprej papirnato urejeno

Pred kratkim je bila javna obravnava ureditve soseske S-15 (stare Žiri) in območje Plastuhove grape. Na teh dveh območjih bo namreč možna individualna stanovanjska gradnja, pristopiti pa bo potrebno tudi k izdelavi zazidalnih oz. ureditvenih načrtov. Predvidoma naj bi projekte in ostalo dokumentacijo urejala stanovanjska zadruga Šk. Loka, s sodelovanjem krajevne skupnosti Žiri. Ostala območja, predvidena za pozidavo, pa se opredeljujejo v prostorsko ureditvenih pogojih (PUP).

V predlogu razvojnega programa KS Žiri za leto 1987 so opredeljene le večje investicije, podrobnejše bomo stvari spoznali v finančnem načrtu, katerega bo pripravil svet KS in ga predložil skupščini v obravnavo in potrditev.

Na vsak način pa bo možno načrte izpeljati le ob veliki doslednosti odgovornih in vsestranski podpori krajanov.

Po razvojnem programu KS

Priznanje žirovskima slikarjema

Prejšnji mesec je bil v Trebnjem jubilejni, 20. letnik likovnih samorastnikov, na katerem že od vsega začetka sodelujeta tudi Jože Peternelj in Konrad Peternelj, ki sta prejela posebni priznanji.

S Konradom Peterneljem sem se ob tej priliki tudi pogovarjal. »Od tistih, ki smo pred dvajsetimi leti začeli, nas je ostalo le nekaj, trije, štirje; med temi sva dva Žirovca. Mislim, da je dejavnost Tabora sedaj izredno široka, saj tu razstavljajo likovni samorastniki z vsega sveta. Vabijo najbolj znana imena jugoslovanske in evropske naive«, je ocenil Konrad Peternelj, ki trenutno razstavlja tudi v New Yorku.

Za jeseni pripravlja razstavo na Dunaju, pozimi v Smeltu v Ljubljani, če bo šlo seveda vse po načrtih.

Na razstavi, ki je bila odprta 4. julija, v počastitev 40-letnice Alpine, so bila tako najboljša trenutno dosegljiva dela.

Nejko Podobnik

Priznanje Dragu Kanduču

Predstavnik zveze kulturnih organizacij Slovenije izroča kapelniku Pihalnega orkestra Alpina Dragu Kanduču Galusovo listino

Zapustila nas je Marta Pečelin

Teško je verjeti, da je v najlepšem obdobju življenja prenehalo biti srce naše sodelavke Marte.

Svojo mladost je preživljala na pobočjih žirovskih hribov, na Goropokah. Na kmetiji, kjer je odrasčala, je spoznala trdo, a zdravo kmečko delo. Z veseljem do dela, se je po končani osemletni šoli zaposlila v Alpini. S svojo pridnostjo, natančnostjo, znanjem in hitrim tempom je hitro obvladala delo, ki ji je bilo zaupano. Zaradi njenega odnosa do dela in sodelavcev, smo ji zaupali tudi mesto v samoupravnih organih naše delovne organizacije. Ne-

ozdravljiva bolezen jo je iztrgala iz naših vrst. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

V slovo Silvestri Peternelj

Nedavno tega je smrt izmed naših upokojencev iztrgala Silvestro Peternelj, nekdanjo delavko v obratu Gorenja vas. Silvestra Peternelj je pričela z delom v obratu v januarju leta 1965 in je delala kot pomožna izdelovalka gornjih delov ves čas do upokojitve, to je februarja 1984. leta. Živo nam je še v spominu njeno tiho delo v obratu Gorenja vas, zato pa je spomin nanjo toliko globlji in trajnejši.

V slovo Dimitriju Deliću

Iz prodajalne Novi Sad smo izvedeli žalostno novico, da nas je za vedno zapustil Dimitrije Delić, bivši poslovodja v tej prodajalni.

V Alpini se je zaposlil v januarju leta 1962, vse-

skozi je opravljal naloge poslovodja prodajalne, upokojil se je oktobra leta 1969.

On in njegovo delo nam bosta ostala v trajnem spominu.

Umrli je Janez Tavčar

Od nas je v začetku julija za vedno odšel naš upokojenec Janez Tavčar, nekdanji delavec v mizarški delavnici.

V Alpini je pričel delati v juliju leta 1950 kot pomožni mizar. Kasneje — leta 1962, si je ob delu pridobil poklic kvalificiranega mizarja, tako da je opravljal tudi dela oskrbnika zgradbe, v zadnjih letih pred upokojitvijo pa je opravljal razna dela, zopet v mizarški delavnici. Upokojil se je v aprilu leta 1978.

Nekdanjega delavca in upokojenca Alpine Janeza Tavčarja bomo ohranili v lepem spominu.

Darovali so za mrliško vežico

Helena Ušeničnik, Novovaška 62, 10.000 din, ob smrti Marije Kopač.
Lijana Peternelj, Novo-

vaška 123, 10.000 din, ob smrti Jožeta Piška.
Pavle Bogataj, Logaška c. 51, 20.000 din

V slovo Janezu Tratniku

V mesecu juniju nas je za vedno zapustil Janez Tratnik, kvalificiran čevljar, ki je v Alpini delal od leta 1948, pa do avgusta leta 1961. Ves čas je delal v montažnih oddelkih, nazadnje pred upokojitvijo na odpravi ozkih grl.

Spomin na našega upokojenca Janeza Tratnika nam bo ostal vedno živ.

Strokovna služba občinskih skupnosti za zaposlovanje Gorenjske—Kranj je poslala uredniškemu odboru zanimivo pojasnilo, ki ga zaradi aktualnosti objavljamo

Uveljavljanje pravic medčasno brezposelnostjo

V času brezposelnosti imajo osebe pravico do denarnega nadomestila, do denarne pomoči, in pravico do priprave za zaposlitev.

Denarno nadomestilo (DN)

Pravico do DN lahko uveljavlja oseba, ki je delala najmanj 9 mesecev brez prekinitve ali 12 mesecev s prekinitvami v zadnjih 18 mesecih, če se prijavi skupnosti za zaposlovanje najkasneje v 30 dneh po prenehanju delovnega razmerja.

Pravice do DN ne more uveljavljati oseba, ki ji je prenehalo

delovno razmerje po lastni krivdi ali volji (sporazumno, odpoved delavca, disciplinski ukrep).

Denarno nadomestilo znaša 60 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka, ki ga je oseba dosegla v letu pred prenehanjem delovnega razmerja. DN ne sme biti nižje od višine ugotovljenih minimalnih življenjskih stroškov in ne višje od povprečnega čistega OD zaposlenih delavcev v SR Sloveniji.

Čas prejemanja DN je odvisen od trajanja predhodne zaposlitve in traja najmanj 3 mesece do 12 mesecev, če ima oseba več kot 10 let dela.

TO JE NAŠ KRAJ

Denarna pomoč (DP)

Oseba, ki se do konca prejemanja DN ni mogla zaposliti, lahko pridobi pravico do DP med brezposelnostjo, če njeni dohodki skupaj z dohodki članov ožje družine ne presegajo zneska, ki je enak višini ugotovljenih minimalnih življenjskih stroškov. Pravico do DP pridobi tudi oseba, ki ji je kot pripravniku prenehalo delovno razmerje, sklenjeno za določen čas, krajši od 9 mesecev in je uspešno končala pripravniško dobo. DP je enaka višini ugotovljenih minimalnih življenjskih stroškov.

Pravica do DN ali DP preneha, če se oseba zaposli, če se upokoji, če postane nezmožna za delo, če neupravičeno odkloni primerno zaposlitev in če se ne javlja pri skupnosti za zaposlovanje.

Priprava za zaposlitev

Priprava za zaposlitev je pravica brezposelnih oseb, ki zajema razne oblike usposabljanja za pridobitev znanj, ki so potrebna za opravljanje določenega dela. To pravico lahko uveljavlja brezposelna oseba, ki se prijavi skupnosti za zaposlovanje zaradi zaposlitve in jo skupnost napoti na usposabljanje. V takšnih primerih se osebi, napoteni na usposabljanje, krijejo nastali stroški.

Ob koncu še nekaj podatkov iz naše občine.

V občini Šk. Loka je bilo konec februarja 1987 11 upravičencev do denarnega nadomestila, 9 do denarne pomoči. V tem času je bilo izplačano povprečno denarno nadomestilo v višini 72.938, — din mesečno, denarna pomoč pa v višini 66.000, — din mesečno. Od celotnega števila iskalcev zaposlitve, ki jih je v občini 81, jih torej 24,7 % prejema denarno nadomestilo oz. denarno pomoč med brezposelnostjo.

Strokovna služba občinskih skupnosti za zaposlovanje Gorenjske-Kranj

Prireditev je povezovala Nataša Dolenc

Kipec Alpine kot najvišje priznanje

Karel Pivk je več kot 40 let ustvarjal, živel, delal in rasel z Alpino. Delal je na različnih delih v montaži in sekalnici, kjer je bil od leta 1963, pa vse do upokojitve, vodja izmene. Delo je opravljal vestno, uspešno in zavzeto, hkrati pa vsa ta leta opravljal še vrsto samoupravnih in družbenopolitičnih funkcij. (Drugo najvišje priznanje, grafika Alpine)

V kulturnem delu programa so nam, zapeli pevci Moškega pevskega zbora Alpine

Dramska igralka Nadja Strajnar in Saša Miklavc sta malo v verzih, malo pa kar tako pripovedovala, kako je bilo nekdaj v Žireh; kako so delali čevljarji ...

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnja, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Tatjana Dolenc, Nada Govekar, Kranj

Tatjana Mohorič, Anuška Kavčič, Anton Pintar, Vladimir Pivk, Neško Podobnik, glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Zemljarič. Tisk: TK Gorenjski tisk, Kranj

TO JE NAŠ KRAJ

MARKO BULC JE MED DRUGIM REKEL

Mislím, da je Alpina med tístimi kolektívi, na katerega je lahko ponosna tudi šírša družbena skupnost. Skok, ki ste ga naredíli od začetka do danes tako po obsegu dela, kot po poslovanju, je ogromen.

Povsem razumem očno glavnega direktorja Tomaža Koširja in vaše nezadovoljstvo, ker ni hitrejših premikov v gospodarski politiki. Mislím, da sta za to dva vzroka: na eni strani je to neprilagojenost za tržno ekonomijo, na drugi strani pa še vedno premajhna volja najbolj odločujočih v Jugoslaviji, da bi te premike

res uresničili. Preveč smo še vedno usmerjeni v pomaganje slabšim, čeprav v škodo najboljših.

Še nekaj je, kar bi bilo treba absolutno spremeniti: ko na ves glas govorimo o sprostívti cen, država kontrolira preko 70 % le-teh. Če stvari strnem, mislím, da je izhod v sodobnem gospodarstvu, tržni naravnosti in učinkovitem samoupravljanju. To pa zahteva učinkovito delo, vedno več znanja, delitev po delu in kakovost.

Še enkrat čestítam vsem delavcem Alpine ob 40-letnici, vsem Žirovcem in ostalím pa še ob našem partizanskem prazniku – Dnevu borca.

Srečanje veteranov naše trgovske mreže

Moped show je pritegnil množico, zlasti mlajših poslušalcev

Plaketi Alpine sta prejela tudi predstavnika tovarne »Tatjana Marinič« iz Novega Marofa in obrata Viga – na Vinici pri Varaždinu

Za prijetno razpoloženje je igral ansambel RŽ

O delu Konrada Peternelja je na otvoritvi razstave v okviru 40-letnice Alpine govoril profesor Zoran Kržišnik

Bilo je veliko ljudi in veselo vzdušje